

**Adnotationes || Et Meditationes || In Evangelia Qvae || In
Sacrosancto Mis-||sae Sacrificio || Toto Anno || Legvntvr;||**

Nadal, Gerónimo

Antuerpiæ, M. D. XCV.

Quærunt signa à Iesv Iudæi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78158](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78158)

cē desideratib illis non ita mouetur, atque si nullum esset aliud pramium, vel aliud nihil per se desiderandum? Contra verò, si obturbent desolationes & tribulationes, quis est qui non fatiscat? qui animum non despondeat ac debilitetur: deuotionem, actiones pias vel non pratermittat, vel non agat desidiosè? postremo non ita se gerat, quasi in consolationibus sit summum bonum, in desolationibus malum summum? Quod nō est. Creatura enim vitæque sunt nobis dispensatæ à Deo, vt illis ad inuiculis ad nostram vtilitatē, & Dei gloriam vitamur sapienter, sobriè, ac patienter. Magnum nobis indies periculum, sancte IESV, imminer ab his consolationum & desolationum vicissitudinibus: idem idem enim in harum desiderio vel fuga cecimus, & in earum vtu ab scopo & veritate aberramus. Doce cor nostrum sancte IESV. Audio Domine consolationem bonam quidem esse & vtilem nobis; sed non minus bonam & vtilem desolationem; nonnunquam esse vtiliorem, vt tibi placet Domine. Vrendum sapienter consolatione ac sobriè: desolatione patienter atque alacriter: vitæque perfectè. Consolatio, vt promoueat potentias nostras ad virtutem, non absorbeat voluptate; ne sistamus in illa, sed ex illa in Deum, & voluntatem eius faciendam feramur; indignos esse nos consolatione omni existimemus, desolationem omne gaudium esse deputemus, in illa gloriamur, per illam nos IESV esse imitatores sciamus: illam esse crucem nostram,

qua sine non possumus Christi esse discipuli, nec intrare in regnum celorum sine tribulationibus. Ne respondeamus animum fratres: in tribulatione enim posita est salus nostra in Christo. Communicatio est eius passionum tribulatio: non enim glorificabimur cum Christo, nisi cum eo compatiatur. In tribulatione nobiscum est Deus, adiuvat nos, dilatat cor nostrum: dat lucem oculis mentis desolatio, si quis illa scitè vitatur. Quàm multa nos prateriunt! in quàm multis erramus in consolatione! non de ipsa, sed de nobis, quibus in consolatione omnia videntur bona per abusum consolationis. Contra verò aperit nobis oculos mentis desolatio, & multa tunc videmus in nobis, vel vitanda, vel emendanda, quæ in consolatione non animaduertebamus. O sanctam & dulcem desolationem, & admirabilem ijs quos interius doces Domine. Da mihi hoc donum Christe IESV benigne, & habebō paradysum in hac valle miseriarum. Neque enim nostra est tribulatio, vt tua in Cruce fuit, vbi absque consolatione vlla à Patre fui isti derelictus. Nostræ tribulationes non eiusmodi sunt, etenim harum acerbiteriam sustulit illa tua extrema, & alia bone IESV: & nunc continenter tuo merito, tua oratione apud Patrem illas lenis, tuas reputas semper omnes nostras passiones, nostra etiam peccata. Illa continenter Patri per passionem tuam, & omne vitæ tuæ meritum representas: & exaudiris quidē semper pro tua reuerentia & dignitate. Amen.

FERIA QVARTA POST PRIMAM DOMINICAM QVADRAGESIMÆ.

Quarunt signa à IESV Iudæi.

MATTH. XII. LUC. XI. ANNO XXXII.

In xxx. imaginem adnotatiuncula.

xxx.

46.

A. Domus in Capharnaum.

B. Multitudo signum petunt quidam de Scribis & Phariseis.

C. Christus? elo spiritus respondet illis senerè: Generatio mala &c.

D. Iesus fugit, & sorbetur & euomit à cetò, venit

Niniuem, concionatur.

E. Salomon in throno gloria sua, ad quem venit Regina Saba.

F. Homo à quo vnus Daemon exierat.

G. In eum irruunt septem alij nequiores Diaboli.

MATTH. XII.

LVC. XI.

T^{AVN}C responderunt ei quidam
^bde Scribis & Phariseis dicentes;
Magister, volumus à te signū videre.

Et alij tentantes,

*signum de celo querebāt ab eo.
Turbis autem concurrentibus
cepit dicere;*

Qui respondens ait illis;
Generatio mala & adultera signum
quærit, & signum non dabitur ei,
nisi signum Ionæ Prophetæ.

*Generatio hac, generatio ne-
quam est;*

*Nam sicut fuit Ionas signum
Niniuitis, ita erit filius homi-
nis generationi isti.*

Sicut enim fuit^d Ionas in ventre ceti
tribus diebus & tribus noctibus, sic
erit filius hominis in corde terre tri-
bus diebus & tribus noctibus.

Viri Niniuitæ surgēt in iudicio cum
generatione ista, & condemnabunt
eam, quia pœnitentiam egerunt in
prædicatione Ionæ;

ad prædicationem Ionæ;

& ecce plus quàm Ionas hîc.

Regina Austri surget in iudicio cum
generatione ista, & cōdēnabit eam,
quia venit à finibus terræ audire sa-
pientiam^e Salomonis; & ecce plus
quàm Salomon hîc.

*cum viris generationis huius,
& condemnabit illos:*

Cum autem^f immundus spiritus
exierit ab homine, ambulat per
loca arida quærens requiem,
& non inuenit.

*de homine, per ambulat per
loca inaquosa*

*& non inueniens
dicit;*

Tunc dicit;

Reuertar in domū meā vnde exiui:
& veniens inuenit eam vacantem,
scopis mundatam, & ornatam.

Et cum venerit inuenit

Tunc vadit, & assumit septem alios
spiritus secum nequiores se,
& intrantes habitant ibi;
& fiunt nouissima hominis illius
peiora prioribus.

& ingressi

Sic erit & generationi huic pessimæ.

ADNO-

ADNOTATIO.

A. **D**omus in vrbe Capharnaum intelligitur, intra quam interrogatus à quibusdam Scribis & Phariseis respondit Christus.

B. Scriba & Pharisei malitiosè signum aliquod à Christo sagitantes, cui non erant credituri, etiam si plura fecisset miracula quàm fecerat, vel esset facturus: & de calo quidem petebant signum, similiter atque Elias & Samuel fecerunt.

C. Christus autem zelo spiritus sui illis responderet seuerè pro illorum merito: Vos prauis homines estis, & adultera generatio, (quo verbo tam priorem patrum, quàm ipsorum presentem infidelitatem designat, ut inquit Chrysostomus.) Quare indigni estis signo alio, quàm quo confundamini. Esto igitur vobis signum Ionas, ex cuius predicatione sunt conuersi Ninuitem: esto Regina Austri, id est Aethiopia & Saba, quæ venit à terra sinibus, ut sapientiam Salomonis audiret: Et amen videtis hic qui pœnitentiam, qui sapientiam vobis prædicat maiorem Iona, sapientiam Salomone, nec agnoscitis: illi igitur vos condemnabunt in resurrectione.

D. Ionas fugit à facie Domini in Tharsis, id est in mare incertum, ut navigaret, modò à Iudæa fugeret. Quod (ut inquit Hieronymus in

Ionam) magis conuenit fugituo & timido, non locum fugæ ociosè eligere, sed primà occasionem arripere fugiendi. Conscendit quidem nauim Ioppæ: excitata autem sua tempestate, suo consilio in mare proiectus, ab ingenti ceto exceptus est, & triduo in ponto Euxino in terram expositus, ut refert Iosephus ex Hebræorum commentarijs, inde per Armeniam in Assyriam proximam regionem, & Ninuen peruenit. Certè si in Cappadociam, vel maiorem Armeniam est eiectus, breuius potuit Ninuē peruenire, quàm si in quodcunque aliud littus.

E. Salomon in throno suo, ad quem, ut eius celebrem sapientiam audiret, venit Regina Saba & Aethiopia, cum magno comitatu, & cum ingenti thesauro & opibus. Hec fuit etià Aegypti Regina, cuius erat regia initio Meroë Insula Nili, tempore autem Christi & Apostolorum dicebatur Regina illa Candace, nec obtinebat Aegyptum. Dicitur verò venisse à sinibus terra, quod ab interioribus Africa, non longè ab æquinoctiali.

F. Homo representatur à quo Demon unus exierit.

G. Idem in quem rursus septem nequiores atque importuniores, Diaboli introcunt.

MEDITATIO.

Docuit nos sapientia Dei IESVS proximo Euangelio consolationes spirituales, & desolationes, vel tribulationes quo loco habendæ sint: hoc verò viam ostendit qua emendemus, si quid in illis rebus vtendis errari à nobis contingat. Audite fratres, audite pij omnes quid fieri soleat. Secedit quis ad exercitia spiritalia, quæ Societas IESV, vel etiam alij communicare solent, vel omnino ad seriam orationem: statim incurrit auiditas rerum supernaturalium, signorum, reuelationum, visionum. At ubi tunc humilitas? ubi simplicitas? Nonne etiam illud attinere interpretari possumus ad Dei tentationem, quasi Deo dicamus; Volumus à te signum videre? Nonne habere in animo videmur, non secuturos nos viam spiritualem, nisi temporales has consolationes simul acciperemus? His respondet Christus, dandum non esse signum, non dandas veras consolationes, perueras esse & adulteras illas cogitationes: sim-

plicitatem, humilitatem, & fidem esse in oratione & spiritalibus exercitijs amplectendas. Non dabitur igitur huiusmodi signum aliud nisi Iona, & Regina Saba, hoc est nisi pœnitentiæ vsus, & meditationis vitæ Christi, diuinæ scilicet sapientiæ. Vbi enim illæ vanitates in cor tuum ascendunt, cogitandum tibi serio de tua est indignitate, de tuis peccatis, de pœnis quas pro his mereris. Tibi dictum esse ex Dei persona; Adhuc quadraginta dies, & quid scis an subuertaris & pereas? quid dico dies quadraginta? Quid scis an hodie? an nunc cū illas inanitates persequeris? Hæc igitur te cogitatio adigat ad pœnitentiam, eo spiritu ingredere ad orationem, & opera tua exerce coram Deo ex spiritu pœnitentiæ, humilitatis, atque simplicitatis. Hinc rursus accipe aliud principium exemplo Regina Saba. Vehemens desiderium concipe audiendi verbum Dei, hoc incitatus veni ad Christum diuinum Salomonem, eius vitam meditare, præsentiam

omnium mysteriorum ante oculos mentis tuæ pone, inquire, scrutare, ora : fiet ut audias sapientiam Dei, & instruaris ad agnoscendas animi tui prauitates, tuos errores, tuas imperfectiones multas & magnas. Hæc signa pete, hæc persequere, non vanitates & insanias falsas. Nam si secus feceris, fiet ut desiderium illud tuum, cum Deo non placeat, aperiat ianuam illusionibus, & à Diabolo excipiat. Nā qui ita arroganter signa querit, adducit rerū insolitarum cupiditatē malo spiritui ductus, quæ quid aliud est quàm à Damone expetere vanitates & mentis deliria? Resistite igitur fratres Diabolo, & fugiet à vobis, & veras accipietis à Christo IESV consolationes,

verum fructum orationum vestrarū & actionum. Cauete verò ne vobis eueniat, quod Christus minatus est omnibus sua proportionē, ne cum exierit à vobis per veram poenitentiam, vel Religionis ingressum Damon vnus, nec amplius crassis vitijs vos superet, tamen vires intendat Satan, & mittat vel plures tentatores, vel fortiozem aliquem spiritum, qui spiritualibus prauitatibus vos deludat atque euertat, & fiant vestra posteriora peiora prioribus, ut sunt vitia spiritualia carnalibus peiora atque difficiliora. Quod auertat malū Christus IESVS, qui est benedictus in secula. Amen.

Luc. 11.

Iacob. 4.

FERIA V. POST PRIMAM DOMINICAM QVADRAGESIMÆ.

De Chanaanæa.

MATTH. XV.

MAR. VII.

ANNO XXXI.

In xxxi. imaginem adnotatiuncula.

xxx.

61.

- A. Regio Tyri & Sidonis in Phœnice.
- B. Domus in pago, vbi voluit latere IESVS.
- C. Tyrus non longè.
- D. IESVM primum intellige domum ingressum, quem sequuta est mulier.
- E. Egressum consequitur, clamat. rogant pro ea disci-

- puli, respondet illi tandem IESVS, O mulier &c.
- F. Domus Chanaanæa, & in ea liberata filia à Damono.
- G. Edunt catelli de micis cadentibus de mensa discipulorum.

EVAN.